

mogu da ne razmišljam o tome da merenje erekcije u pacova mora biti teško zbog malih pacovskih penisa (izvinite pacovi – bez uvrede, molim!). Zašto dolazi do Kulidžovog efekta? Verovatno ga je najlakše razumeti iz perspektive evolucije i potrebe za produžetkom vrste. Evolutivna korist od Kulidžovog efekta jeste u podsticanju parenja sa više partnera, čime se povećavaju šanse za oplodnju i produžetak vrste. To je način na koji se priroda štiti od poslovičnog klađenja na uvek istog konja.

Dakle, od seksa ćete biti iscrpljeni, ali paradoksalno, seks vam može uliti dodatnu energiju zahvaljujući Kulidžovom efektu obećavajućeg seksa sa novim partnerom. Antidot za seksualnu iscrpljenost jeste još seksa!

Držeći se pacova, različite grupe istraživača primetile su koliko su životinje izgledale opušteno posle parenja. To ih je navelo da se zapitaju – može li seks biti i antidot za stres?

Seks opušta

Istraživači sa Univerziteta Princeton u SAD podstakli su grupu pacova na seks stavljajući ih uz ženke u teranju [*videti* Leuner et al., na kraju ovog poglavlja]. Posle 28 dana izveli su krasno testiranje anksioznosti kod pacova, koje može da izvede svako ko kod kuće ima glodara za ljubimca. Poznat pod stručnim nazivom kao „paradigma odloženog hranjenja usled novine“², taj test se jednostavno odnosi na to koliko dugo treba pacovu da pojede 2 g granula u nepoznatom, jarko osvetljenom, otvorenom prostoru. Što je veća anksioznost, to mu duže treba da pojede hranu.

---

² *Novelty Suppressed Feeding Paradigm (prim. prev.).*

Mužjaci koji su se redovno parili, pojeli bi granule u otvorenom prostoru relativno brzo. Drugim mužjacima društvo su pravile ženke koje nisu bile u teranju, pa su ta stvorenja imala strogo platonski odnos. Bez redovnog parenja, tim mužjacima pacova u proseku je bilo potrebno gotovo dva puta više vremena da pojedu granule, u odnosu na mužjake kojima je omogućeno redovno parenje sa podatnim ženka-ma. To je jasan znak da redovan seks smanjuje anksioznost.

Istraživanje sa volonterima govori u prilog tome. Jedan psiholog sa Univerziteta u Pejzliju³ zatražio je od grupe odraslih volontera i volonterki da dve nedelje vode dnevnik svojih seksualnih aktivnosti. Potom je od njih zatraženo da održe stresan govor u javnosti. Oni koji su imali seks, i to konkretno vaginalni snošaj (a ne neku drugu vrstu seksulane aktivnosti sa partnerom, ili masturbaciju) pokazali su bolju reaktivnost krvnog pritiska i sniženi nivo stresa, od onih koji to nisu imali [videti Brody na kraju ovog poglavlja]. Ovakva istraživanja pokazuju da je još jedna skrivena korist od redovnog seksa u tome što on smanjuje stres. Ta užasno nevaljala stvar zvana seks je, kako izgleda, veoma dobra za nas.

Neki od radova o kojima ovde govorim koristili su ženke pacova u teranju. U životinjskom svetu, ženke obično moraju da budu u teranju da bi došlo do parenja. „U teranju“ jednostavno znači da se ženka nalazi u onom periodu menstrualnog ciklusa kada je najverovatnije da će rezultat parenja biti začćeće. Kod žena takođe postoji period povišene plodnosti u mesecu, pa se fenomen nagona na parenje odnosi takođe i na ljude. Kako žene i muškarci razmenjuju signale o spremnosti za parenje iskristalisalo je neka sasvim fascinantna istraživanja.

---

³ *University of Paisley* u Škotskoj (*prim. prev.*).